

Advokátní kancelář Jasanská & Co.

PRÁVNÍ PORADNA

Praha – V posledních několika měsících jsme dostali do redakce řadu dotazů, týkajících se nových právních úprav v České republice. Navázali jsme tedy spoluprací s pražskou advokátní kanceláří Jasanská & Co., jejíž advokáti budou na vaše dotazy pravidelně odpovídat. Pokud budete mít nějaké další dotazy, pošlete nám je na mail: korol@1prg.cz.

Můj zaměstnanec utrpěl během pracovní cesty zranění cestou z pracovní schůzky do hotelu. Jde o pracovní úraz, za který jsem zaměstnanci povinen poskytnout náhradu?

Pro zjednodušení si uvedeme schématicky průběh pracovní cesty a ke každému úseku přiřadíme buď ANO (pokud se zaměstnanec zraní, půjde o pracovní úraz) nebo NE (o pracovní úraz nepůjde):

Zaměstnanec jede z domova na letiště – NE; zaměstnanec letí letadlem – ANO; zaměstnanec jede z letiště do hotelu – ANO; zaměstnanec jede z hotelu do místa výkonu práce – NE; zaměstnanec pracuje na místě výkonu práce – ANO; zaměstnanec jede zpět do hotelu – NE; zaměstnanec jede z hotelu na letiště – ANO; zaměstnanec letí letadlem – ANO; zaměstnanec jede z letiště domů – NE.

Pokud se Vám to zdá podivné a nepochopitelné, níže představujeme stanovisko Nejvyššího soudu ČR, které by mělo situaci objasnit.

Z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že průběh pracovní cesty, se od svého počátku až do návratu štěpí na více úseků, které z hlediska vztahu k plnění pracovních úkolů nemohou být posuzovány totožně. Zda se bude jednat o pracovní úraz, bude záviset právě na tom, zda k němu došlo v „úseku“, který souvisí s výkonem pracovních úkolů, či nikoliv.

Činnost, která je předmětem pracovní cesty, je vždy plněním pracovních úkolů. Vedle této činnosti je třeba do rámce plnění pracovních úkolů na pracovní cestě zahrnout též jakoukoli jinou činnost, kterou zaměstnanec v průběhu pracovní cesty vykoná na příkaz zaměstnavatele nebo z vlastní iniciativy, pokud k ní nepotřebuje zvláštní oprávnění. Ohledně dalších „úseků“ pracovní cesty je v praxi zastáván názor, že cesta z bydlíště zaměstnance k dopravnímu prostředku, jímž se pracovní cesta koná (automobil, autobus, vlak, letadlo), se považuje za cestu do zaměstnání, která končí nástupem do dopravního prostředku, popř. vstupem do nádražní nebo letištní budovy. Samotná cesta dopravním prostředkem z bydlíště zaměstnance do cíle pracovní cesty, a zpět

je považována za úkon nutný před počátkem práce nebo po jejím skončení, a tedy úkon v přímé souvislosti s plněním pracovních povinností. Jestliže se zaměstnanec v místě pracovní cesty nejdříve ubytuje, končí tento „nutný úkon před počátkem práce nebo po jejím skončení“ vstupem do místa ubytování. Následná cesta na pracoviště, která končí vstupem do budovy určené k plnění pracovních úkolů, a cesta zpět do místa ubytování je považována za cestu do zaměstnání a zpět.

Z uvedeného vyplývá, že ubytuje-li se zaměstnanec v obci, která je předmětem pracovní cesty (ať již v tuzemsku nebo v zahraničí), a z místa ubytování jde na pracoviště do budovy určené k plnění pracovních úkolů, pak poškození zdraví, které zaměstnanec utrpí cestou z místa ubytování na toto pracoviště nebo cestou zpět, nelze považovat za pracovní úraz.

Markéta Schormová, advokátka a právní asistent Jakub Sembol

Dodavatel – velkoobchod mi na zboží dává záruku jen jeden rok. Když jsem se ohradila, že u nás je všeobecně zavedená dvouletá záruka, sdělili mi, že to platí pouze pro spotřebitele. Náš smluvní vztah je podle obchodního práva, a tam dvouletá záruka prý neplatí. Je to pravda?

V tomto případě má dodavatel pravdu – obecná dvouletá záruka se opravdu vztahuje pouze na případ prodeje mezi podnikatelem a spotřebitelem. Váš vztah je dle zákona čistě obchodněprávní. Obchodní zákoník jako takový záruku – tedy prodlouženou odpovědnost prodávajícího za vady výrobku po určitou dobu po prodeji – nepřikazuje, nicméně ji ani nezakazuje, takže je ji možno dohodnout ve smlouvě. Pokud máte s dodavatelem písemnou smlouvu, doporučujeme zkontrolovat, jak dlouhá záruční doba je ve smlouvě uvedena.

Mgr. Ladislava Jasanská

Nedávno v místním regionálním tisku vyšel článek o naší prodejně. V článku je kritizován přístup našeho personálu i nekvalita samotného zboží. Článek je založen na více méně nesmyslných tvrzeních, jejichž pravdivost si autor zjevně vůbec neověřil. Některé výroky jsou vloženy lživě a značně poškozují naši pracně budovanou pověst. Můžeme se proti autorovi článku nějak účinně bránit? Redakce s námi odmítla diskutovat s odkazem na novinářskou nezávislost.

Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká jména nebo dobré pověsti právnické osoby, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění věcné reakce, tzv. od-

Mgr. Ladislava Jasanská

povědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď nejpozději do 8 dní uveřejnit. Taková odpověď se však musí omezit pouze na skutkové tvrzení, kterým se věc uvádí na pravou míru nebo se doplňuje či zpřesňuje. Odpověď musí být také přiměřená rozsahu napadeného sdělení, nelze tedy reagovat na krátkou zprávičku rozsáhlým románem. Z odpovědi musí být samozřejmě patrné, kdo konkrétně ji činí.

Ve Vašem případě tedy neváhejte žádost o uveřejnění odpovědi sepsat a podložit ji patřičnými důkazními prostředky.

Žádost o uveřejnění odpovědi musí mít písemnou formu a zároveň musí splňovat i určité obsahové náležitosti. Z žádosti musí být hlavně zřejmé, v čem se skutkové tvrzení, obsažené v rozporovaném sdělení (např. článku, reportáži atd.), dotýká jména nebo dobré pověsti právnické osoby. Součástí žádosti musí být též konkrétní návrh znění odpovědi.

Žadatel je omezen 30denní lhůtou ode dne uveřejnění pro něj problematického sdělení. Později doručené žádosti jsou již bezpředmětné.

Neuveřejní-li vydavatel odpověď anebo nedodrží-li podmínky pro uveřejnění odpovědi (viz níže), může se s žádostí o uveřejnění žadatel obrátit na soud. Žalobu je však nutné podat nejpozději do 15 dnů od uplynutí osmidenáctidenní lhůty, kterou měl vydavatel na řádné uveřejnění.

Samotné uveřejnění pak musí splňovat několik podmínek. Odpověď je vydavatel povinen uveřejnit ve stejném periodiku, v němž bylo uveřejněno napadené sdělení, a to takovým způsobem, aby nové sdělení bylo umístěním a formou rovnocenné a rozsahem přiměřené napadenému sdělení. Odpověď musí být vyslovně jako odpověď označena a vydavatel ji musí uveřejnit na své náklady s uvedením jména a příjmení nebo názvu osoby, která o uveřejnění odpovědi žádá. Neváhejte tedy věcně rozporovat nepatřičný útok na Vaši prodejnu a formou žádosti o odpověď poukázat na neprofesionalitu Vašeho regionálního tisku.

Mgr. Ladislava Jasanská, advokátka a Ondřej Preuss, advokátní koncipient